

## PRENUMERATA

**Kurjera Warszawskiego** (wraz z dodatkiem porannym):  
**W Warszawie:** rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 k. 25, miesięcznie k. 75.

Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

**Na prowincji i w Cesarstwie:** rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

**Za granicą:** miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

# KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie z wyjątkiem dni poświęconych dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SIÓDMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 144

## OGŁOSZENIA.

**Reklamy:** za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

**Nekrologia:** za jeden wiersz 15 kop.

**Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

**Małe ogłoszenia:** za jeden wyraz po 2 kop. każdy raz.

**Nadesłane:** za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frendlera ul. Senatorska 26.

— W dniu jutrzejszym przypada uroczystość Oczyszczenia N. Marji Panny, zwana inaczej świętem Matki Boskiej Gromnicznej, z powodu, iż w dniu tym święcone bywają w kościołach świece woskowe „gromnicami” zwane, które zapalano podczas burzy dla oddalania grzmotów. Świece te palone też bywają przy konających.

Z powodu tej uroczystości w dniu jutrzejszym przypadają solenne nabożeństwa odpustowe w kościołach: św. Jacka (po dominikańskim) i św. Anny (po bernardyńskim), zaś w kościołach: św. Andrzeja (pp. kanoniczek), św. Trójcy (po trynitarńskim) i w kaplicy „literackiej” w kościele archikatedralnym św. Jana odprawione zostaną o godz. 9 ej zrana uroczyste wotywy z wystawieniem N. Sakramentu.

— W kościele Narodzenia N. Marji Panny (po karmelickim) odprawioną będzie jutro o godz. 9-ej zrana trzecia nowenna ku czci św. Józefa Oblabieńca N. Marji Panny.

— W kościele św. Jacka (po dominikańskim) jutro o godz. 10-ej zrana przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej odprawioną będzie uroczysta wotywa na intencję braci i sióstr Różańca św.

— Jutrzejszemi nieszporama rozpoczyna się w kościele św. Kazimierza (pp. sakramentek) uroczyste nabożeństwo odpustowe ku czci N. Sakramentu.

## Przegląd polityczny.

*Nulla dies sine linea.* Każdy dzień ma swojego straszaka... Onegdaj zaniepokoiła wszystkich wiadomość o zamierzonym powołaniu pod broń 72,000 rezerwistów niemieckich, dla wprawienia się w użytk karabinu magazynowego. Wczoraj ugięły się giełdy pod brzemieniem wiadomości o zamierzonym zwolaniu delegacji austriackich na sesję nadzwyczajną, a to celem udzielenia ministrowi wojny absolutorium za wydanie samowolne 26 milionów złr. na zaopatrzenie armji w pewne, mniej naglące w

sprawach pokojowych potrzeby, przyczem pokaże się zapewne, że nawet ten wydatek, czekający do piero zatwierdzenia, nie wystarczył potrzebom i że wypadnie dostarczyć rządowi znaczniejszych kredytów. W Wiedniu i w Berlinie usiłują tłómaczyć powołanie delegacji w duchu pokojowym, zapewniając, że mimo tego Austria nie myśli ani zaczepiać nikogo, ani nie obawia się zaczepienia z zewnątrz, pragnie być tylko należycie przygotowaną na wszelkie ewentualności, na wszelkie kaprysy przeznaczeń.

W tonie i argumentacji dzienników niemieckich zauważyć można również pewien zwrot ku gorszemu. Dotąd przedstawiano przeważnie jen. Boulanger'a, jako bożka wojny, i domagano się strącenia go z piedestału ministerjalnego, na którym rośnie stopniowo w dyktatora. Obecnie wydano prasie berlińskiej nowe hasło, dla pokoju europejskiego gorzej rokujące. Brzmi ono: „Nawet i po ustąpieniu generała Boulanger'a stosunek Niemiec do Francji nie wróży polepszenia się. Francja zbroi się bowiem pośpiesznie, a opinja publiczna zamiast poskramiać zachcianki dyktatorskie swojego ministra wojny, uwielbia go z coraz większym zapalem, a przeto solidaryzuje się z ideą wojny. Francja chce wojny i będzie ją miała”... Przypuściwszy nawet, że i te rozumowania tak drastyczne i jędrzące, obliczone są na to, aby wdrażać w umysł wyborców niemieckich poczucie potrzeby siedmioletnia wojskowego, to przynajmniej w każdym razie należy, że płaś to na gruncie wulkanicznym i że lada nieostrożne potarcie zapalki może wyrzucić w górę cały zapas nagromadzonych w ten sposób materiałów palnych.

W Konstantynopolu rozpoczęła się akcja rozjemcza W. Porty pomiędzy dwoma stronnictwami bułgarskimi i dwoma programami. Program rejenacji, zawieszony nad Bosfor przez p. Kalczewa, brzmi: Niezwłocznie po powrocie deputacji bułgarskiej z Konstantynopola zwołaniem zostanie wielkie zgromadzenie narodowe, w którego ręce dzisiejsza rejenacja złoży swoje mandaty. W miejsce jej powstanie rząd

koalicyjny, do którego wejdzie kilku zwolenników polityki p. Cankowa. Program przeciwej strony domaga się natychmiastowego ustąpienia rejenacji, poczem nastąpiłyby wybory do nowego sobranja, któremu przedstawionoby kandydata do tronu, przyjętego *a priori* przez mocarstwa. Wiadomo, że tym kandydatem jest dzisiaj książę Jerzy Leuchtenberski. Zostałby on mianowany wspólnie gubernatorem jeneralnym Rumelji wschodniej.

Tak się przedstawia kwestja osób w obu programach. Zresztą tyle w nich różnic natury zasadniczej, że na łatwe i śpieszne usunięcie trudności liczyć prawie niepodobna. Telegram wiedeński *Tempa* nie wróży pomyślnego horoskopu układom stambulskim; to pewna, że Anglja i Austria nie przestaną poufnie zagrzewać bułgarów do oporu, a Rosja nie zapomni za żadną cenę o miliardach, które wyłożyła na wyparcie rządów sułtańskich z Bułgarii.

*Germania* zamieszcza list z Rzymu, który kategorycznie zaprzecza istnieniu aktu papieskiego, wymierzonego przeciw pozycji politycznej centrum. „Powtarzam, że żaden akt Ojca św. nieprzyjaźny dla centrum nie istnieje”. Być może, że ks. Bismark, który w ostatnich rozprawach parlamentarnych okazał się tak znakomitym komentatorem konstytucji, czuje się na siłach zaopatrzenia jakichkolwiek słów papieskich, zawartych w tem lub o wem piśmie, w komentarz oczywiście i namacalnie świadczący wobec ludu niemieckiego, że Leon XIII-ty wyparł się p. Windthorsta i padł w objęcia ks. Bismarka. *Kölnische Zeitung* w liście monachijskim utrzymuje nieugięte, że Ojciec św. za pośrednictwem trzeciej osoby dał już do poznania biskupom i p. Windthorstowi, iż pragnąłby, aby centrum katolickie głosowało za siedmioletniem.

Br. Z.

21)

## NAD POZIOMY!

POWIEŚĆ

Włodęgo Skiby.

(Dalszy ciąg.)

VII.

W ruinach zamczyska.

Wakacje się skończyły, gród trybunalski znowu się zaroit czerwonymi koinierzami i szeregami świecących guzików.

Przybył z nad Warty Adaś i z nad Pilicy Ignas, i gdy po raz pierwszy spotkali się z Pawelkiem, zagadnęli go zaraz *unisono*:

— No cóż, Pawelku, nie straciłeś czasu?..

— O nie, nie!.. — odpowiedział z przekonaniem Oskrzelski.

Obu chłopcom rozpromieniały twarze.

— Więc masz pomysł?.. — zapytał żywo Pokrowiecki.

— Pomysł?.. do czego?.. — spojrzał na nich ze zdziwieniem kolega.

Węgrzynek się obrzył.

— Ha! zdrójco!.. ha! ha! — zawołał — więc ty nawet zupełnie zapomniałeś o tem?..

— Ależ nie pojmuję o czem mówicie!..

— Chcesz darować swoją krzywdę Cwikowi!..

Te słowa dopiero przypomniały Pawelkowi wielkie zadanie, które miał przed sobą, a o którym na wsi, pod wpływem Heli, na śmierć zapomniał.

— Prawda!.. nie myślałem o tem — przyznał się — nie ma jednak nie straconego. Im dłużej na odwet poczekamy, tem będzie efektywniejszy...

— Trudno jednak czekać latami — zauważył niecierpliwym Ignas.

— Jeżeli tylko jest na co, to warto — wtrącił łatwiej rezygnujący się Adaś.

— Nie bójcie się... co miało być będzie — odpowiedział Pawelek — nie nalegajcie tylko na mnie, nie przeszkadzajcie... Jestem właśnie na drodze do znakomitego pomysłu.

Zapewnienie to było owym gatunkiem kłamstwa, który kursuje pomiędzy ludźmi pod etykietą fanfaronady...

Pawelkowi rzeczywiście wywietrzył z głowy niezalatwiony rachunek z Cwikiem. Był zakochany i znajdował się przez sześć tygodni zbyt blisko swojej bogdanki, żeby miał myśleć o czem innym niż o niej. Używał zresztą słodkiej wakacyjnej wolności i wspomnienie szkolnych rygorów i zakazów zatarło się zupełnie w jego umyśle.

Dopiero dwaj koledzy zwrócili w tym kierunku jego myśli.

Gdy ich zapewnił, że jest właśnie na drodze do znakomitego pomysłu, wzięli to dosłownie, w literalnym znaczeniu wyrazów, i zostali na miejscu.

On poszedł sam dalej, nieoglądając się za rówieśnikami, którzy przez długą jeszcze chwilę wzrokiem kierunek jego drogi mierzyli.

Szedł w stronę zamku.

Zamkiem w trybunalskim grodzie nazywano rudę, w której niegdyś, przed wiekami obradowała najwyższa sądowa magistratura kraju i w której w pewnych epokach zgromadzali się na obrady reprezentanci uprzywilejowanych stanów najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Każda cegła tej opuszczonej rudery wspomnieniami dziejowemi przesiąkła.

W tę stronę coś ciągnęło Pawelka. Tam w sąsiedztwie tych zwalisk, pod zrębami murów mchem porośniętych, pomiędzy które zakradały się lękliwie

promienie słońca przez otwory okienne z futryny o-darte i opadłe z tynku, pragnął pozostać sam z sobą...

Dyskretnie zatrzymanie się kolegów było mu na rękę. Uczuł potrzebę samotności, dumania.

Upatrzył sobie jakąś niszę w zwaliskach, siadł na głazie, który przed kilkudziesięciu laty zapewne od gzymsu się oderwał i wsparłszy głowę na rękę zamyslił się.

Po dłuższej medytacji powstał i zaczął się przechadzać. Od czasu do czasu robił jakies gesta żywsze, przystawał, otwierał usta i deklamował.

Wiersze, które czytywał dawniej, nasuwały mu się na myśl, powtarzał je prawie bezwiednie.

Wycieczki takie do zwalisk zamkowych powtarzały się każdego dnia pogodnego a trwały nieraz po godzinie i dłużej.

Adaś i Ignas nie mogli nie zwrócić uwagi na te samotne przechadzki kolegi, i zainteresować się niemi musieli tembardziej, że Oskrzelski nie mówił im nigdy o ich celu i nie prowadził ich z sobą do ruin.

Z początku byli pewni, że Pawelek tam właśnie przygotowuje ów wielki czyn, który od tak dawna miał na myśli.

Trwało to jednakże tak długo, że musiała się wy-czerpać ich cierpliwość.

Postanowili zapytać się go wprost i rzeczywiście pewnego dnia Ignas, spotkawszy go idącego ku ruinom, zagadnął:

— Po co ty tam chodzisz?..

— Dokąd? — spytał Oskrzelski niespokojnie, jakby schwytywany na uczynku, z którym się nie chciał zdradzić.

— A do tych zwalisk?..

— Ja tam nie chodzę — wyparł się — byłem kilka razy, oglądałem, ale nie ciekawego nie ma.

— Kpisz chyba... przecież codzień łazisz w tę stronę — nastawał Węgrzynek.



sobie, że potrzeba „aby młode piwko wyszumiało” i żaden niepokój dręczyć jej nie będzie. Nie śmiejemy się z nich; są one żywą tradycją poezji niemieckiej. J.

## WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Dowiadujemy się, iż w ministerjum sprawiedliwości powstał projekt zupełnego zreformowania dotychczasowego stosunku wydziału śledczego do władzy prokuratorskiej.

— Dochody od akcyj kolei żelaznych oraz dywidenda i superdywidenda, jaką akcjonariusze pobierać mogą, mają być obłożone podatkiem na rzecz skarbu. Podatkowi temu, jak donosi *Kraj*, nie podlegają między innymi akcje kolei żelaznych wiedeńskiej, bydgoskiej i terespolskiej.

— Koleje wiedeńska i bydgoska wprowadziły w tych dniach obniżone taryfy na przewóz nafty w związku warszawsko-orłowsko-carycyńskimi warszawsko-wolżko-kaspijskim.

— Ministerjum komunikacji odniosło się do wszystkich zarządów kolejowych z projektem wprowadzenia niektórych zmian w przepisach, obowiązujących przy przewozie pasażerów. Zmiany te polegają na tem, iżby sale na banhofach otwierane były na dwie godziny przed i dwie godziny po odejściu pociągów pasażerskich. Sale zaś dla dam na godzinę przed przybyciem i po odejściu pociągu. Mężczyźni oraz dzieci od lat 6-tych nie mają prawa wchodzić do sal damskich. W salach na stacjach położonych przy wielkich miastach za pozwoleniem miejscowego zawiadowcy mogą przebywać pasażerowie w każdej porze, czy to dniem, czy nocą, nie wolno jednakże im rozbierać się lub spać na ławkach. Następnie ministerjum projektuje, iżby w salach tych można było odprawiać nabożeństwo i sędziom pokoju rozstrząsać sprawy. W pociągach osobowych przedziały dla dam powinny być oddzielane tylko od północy do 7-ej rano, w innym czasie takich przedziałów nie potrzeba.

— Z Mińska gubernjalnego donoszą *Krajowi*, że pogłoska o dokonanej sprzedaży dóbr Berezyna, będących własnością hr. Potockich, nie ma żadnej podstawy.

— *Kraj* donosi, że według pogłosek obiegających w Petersburgu, spółka kapitalistów warszawskich z hr. Ludwikiem Krasińskim na czele, ma nabyć majątki i zakłady fabryczne hr. Harracha.

— Za rozmaite wykroczenia meldunkowe i administracyjne skazano w drodze administracyjnej w ciągu zeszłego tygodnia 330 osób na kary pieniężne od 1 do 15 rs.

— W zeszłym tygodniu dopełniono rewizyj sanitarnych w 241 posesjach, a 25-ciu właścicieli za znalezione nieporządki pociągnięto do odpowiedzialności sądowej. W tym samym okresie czasu sędziowie pokoju na podstawie protokołów skazali 11-tu właścicieli na kary pieniężne od 5 do 30 rs.

— Jak wiadomo, nasz kościół katedralny św. Jana przyproszony został do należytego porządku, ale tylko ze strony zewnętrznej, która niestety nie harmonizuje teraz z wewnętrznym stanem tej świątyni. Okazuje się bowiem, że z powodu zużycia dachu, ściany kościoła zostały w wielu miejscach uszkodzone i poplamione, co przedstawia szpetny widok. Powodowany temi względami nadzór kościoła kołaczce obecnie do zarządu miejskiego o wyjednanie funduszu na wewnętrzną restaurację kościoła. Na ofiary dobrowolne liczyć tu nie można, pozostaje więc tylko droga wyjednania potrzebnej pomocy od rządu. Sprawa ta, jak się dowiadujemy, jest obecnie na dobrej drodze, gdyż p. prezydent, wchodząc w stan rzeczy, uczynił już do władz przelożonych przychylnie przedstawienie. Koszt robót ma wynosić około 6,000 rs.

— Warszawski kantor banku państwa wzywa wszystkie osoby, które z tytułu otwartych kredytów i pożyczek na zastaw papierów procentowych miały stosunki z b. bankiem polskim i jego oddziałami, aby do dnia 13-go marca uregulowały ostatecznie swoje rachunki, a mianowicie, aby spłaciły przypadające od nich należności i odebrały złożone na zabezpieczenie papiery procentowe lub też przeniosły je na odpowiednie rachunki do kantoru w Warszawie lub do właściwych oddziałów banku państwa. Po upływie tego terminu wszystkie papiery procentowe, pozostałe na nieuregulowanych rachunkach czwartych kredytów i pożyczek, na zastaw papierów procentowych, sprzedane zostaną, a pozostała nadwyżka po uiszczeniu należności byłego banku polskiego przeniesiona zostanie na rachunek bezprocentowy kantoru do zgłoszenia się osób interesowanych.

— Najmniejsza się wkrótce odbyć nadzwyczaj-

nem posiedzeniu zarządu kasy zjednoczenia urzędników i oficyalistów kolei wiedeńskiej i bydgoskiej, w celu ostatecznego porozumienia się co do wprowadzenia nowej ustawy emerytalnej, znacznie redukującej obecne przywileje zjednoczonych, jeden z mandatarjuszów, w widokach poprawienia interesów kasy, przedstawi nowy wniosek. Ponieważ największym wydatkiem kasy są płace emerytalne dla wdów, gdyż na 100 rubli wydatkowanych przypada rs. 12 na utrzymanie nieletnich, rs. 28 na pensję dla emerytów, a rs. 60 na płace dla wdów po uczestnikach, autor wniosku chce, aby, dla możliwego zmniejszenia tego wydatku, upoważnić zarząd kasy do prowadzenia dobrowolnych układów z wdowami o zamianę pensyj emerytalnych na wypłacanie umówionego jednorazowego funduszu. Wniosek ten zasługuje na bliższy rozbiór, ponieważ w pewnych razach może być, szczególnie dla młodszych wdów, dogodniejszy, a przytem przyczyni się do oszczędności w wydatkach bieżących.

— Dnia dzisiejszego zamknięta została kasa groszowa oszczędności, istniejąca przy ochronie XXIV przy ulicy Okopowej.

— Sesja półroczna czeladników białoskórniczych odbędzie się w mieszkaniu starszego dnia 6-go lutego r. b.

— P. Alberti w imieniu towarzystwa gazowego dessauskiego ofiarował Towarzystwu dobroczynności 300 korey koksów dla rozdania pomiędzy biednych.

— Rektorem seminarjum djecezjalnego w Wilnie mianowany został ks. Stefan Zwierowicz, administrator kościoła św. Rafała Archaniola na przedmieściu wileńskim Snipiszkach. Nowo mianowany rektor był przez lat 12 profesorem seminarjum wileńskiego.

— Ks. Weldt, kaznodzieja bawarski, w tych dniach przejeżdżał przez Warszawę, udając się na stały pobyt do Petersburga, gdzie osiedzi się jako dominikanin, przy kościele św. Katarzyny.

— Otrzymujemy wiadomość, że Kraszewski od kilku dni przebywa we Florencji, gdzie obrał zamieszkanie w hotelu Waszyngtona. Na wyjeździe z San Remo czcigodnego nestora naszych pisarzy odwiedzał dr. Ignacy Baranowski, bawiący w Nicei.

### — Z literatury.

\* Ukazał się w druku „Wykład obrzędów kościelnych na święta całego roku”, skrócony przez biskupa Kozłowskiego.

Cenna ta książka ma cel informacyjny obznajomienia wiernych jak należy pojmować wzniosłe ceremonie kościoła bożego.

Dziękło zaopatrzone jest w piękne i obfite ilustracje.

Przystępny wykład zapewnia mu szeroką popularność.

\* Na konkurs feljetonowy redakcja *Świtu* otrzymała 12 rękopisów.

Nagroda przyznana została feljetonowi nadesłanemu pod godłem „*Qui sui*”, którego autorem jak się okazało jest p. Marjan Gawalewicz (Quis).

Na uwagę także zasłużył odcinek z godłem „Piątek”, który umieszczony będzie w następnym numerze, oraz inny z godłem „Blanka”.

### — Z teatru i muzyki.

\* Afisz dzisiejszy teatru Rozmaitości ogłasza pierwszy raz konkursową komedię Lubowskiego p. t. „*My się kochamy*”.

\* Opera Halevy'ego i Bizeta p. t. „*Noe*” ukaże się jutro pierwszy raz na deskach teatru Wielkiego.

\* Pozwolenie debiutowania w operetce warszawskiej otrzymał p. Wincenty Rapaeki, syn naszego artysty, obdarzony głosem tenorowym.

Pan R. wystąpi pierwszy raz w jutrzejszem przedstawieniu świeżo wystawionej operetki „*Gannaro*”, w partji tytułowej, śpiewanej przez p. Kwiecińskiego.

\* O uzyskanie debiutów w operze warszawskiej ubiega się pani Albina Makowska.

\* Na ostatnią niedzielę karnawałową projektowany jest bal maskowy połączony z tombolą na rzecz artystów teatrów warszawskich.

Fanty napływają obficie. Między nadesłanymi przedmiotami znajduje się wiele gustownych i cennych.

\* Dnia 9-go b. m. fortepianista Aleksander Michalowski wystąpi z koncertem w Lublinie w miejscowym teatrze.

### — Z teatryku dobroczynności.

W niedzielę, t. j. dnia 6-go b. m., w teatryku Towarzystwa dobroczynności odbędzie się przedstawienie amatorskie złożone z „Prologu” Dootymy, trzyaktowej komedji Wiktoryna Sardou „*Motyłomanja*” (la Papillone) oraz jednoaktowej komedji Wacława Szymanowskiego „*Na ulicy*”.

W roku bieżącym Towarzystwo otrzymało pozwolenie na sześć przedstawień teatralnych.

— Na pomnik Moniuszki.

Grono tutejszych muzyków postanowiło zebrać składowy fundusz na wykończenie pomnika Stanisława Moniuszki, umieszczonego w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie.

Zebrana kwota będzie użyta na wykonanie marmurowego popiersja śpiewaka „*Halki*” oraz dorobienie innych brakujących części nagrobka.

— Przedłużenie terminu.

Na ogólne żądanie artystów, termin konkursu artystycznego *Tygodnika ilustrowanego* przedłużony został o dwa tygodnie.

Tym sposobem rysunki konkursowe nadsyłane być mogą jeszcze do d. 15-go b. m.

— Wieczór literacko-artystyczny.

Wiadomość naszą o zabawie literacko-artystycznej, mającej się odbyć w resursie obywatelskiej dnia 10-go b. m., po otrzymaniu dokładniejszych informacji uważamy za potrzebne wyjaśnić.

Wieczór ten urządzią grono osób, które koszta zabawy rozdzieli pomiędzy siebie.

Żaden więc dochód na cele dobroczynne z zabawy nie będzie przeznaczony.

— Wyścigi cyklistów.

Warszawskie stowarzyszenie cyklistów na wniesiony projekt urządzenia wyścigów na placu towarzystwa wyścigów konnych, otrzymało od tegoż odmowną odpowiedź.

Z tej przyczyny cykliści, tak samo jak w roku zeszłym, wystąpią z wyścigowym popisem na placu ujazdowskim, po zamknięciu wystawy.

— Ogólne zebranie.

Dnia 5-go b. m. w sali zarządu kolei nadwiślańskiej odbędzie się doroczne ogólne zgromadzenie członków stowarzyszenia spożywczego urzędników tejże instytucji.

Porządek obrad zawiera: zatwierdzenie sprawozdania za rok 1886-ty oraz zatwierdzenie budżetu na rok 1887-my, obrady nad wnioskiem przedstawionym przez członków, tudzież wybory nowego zarządu i komisji rewizyjnej.

— Na hotel.

W kwartale świętojańskim otwarty zostanie nowy hotel w alejach Jerozolimskich.

Przerobiony on będzie z domu zajętego dotąd na mieszkania prywatne.

— Rozbieranie domów.

Roboty około rozbierania domów na Krakowskim-Przedmieściu 75 i 77, oraz na Senatorskiej, z powodu łagodnej temperatury, prowadzone są ciągle i to nader energicznie.

Z przyczyny rozbierania parteru domu, mieszczącego dawniej restaurację „*pod gwiazdą*” wzniesiono parkan, zabezpieczający przechodniów od możliwego wypadku.

Domy mają być zniszczone, a gruz usunięty w przeciągu sześciu tygodni.

— „Promiennica”.

Przed kilku dniami w nrze 27-ym *Kurjera* umieściliśmy wzmiankę o chorobie *Acitinomycosis* (nazwa była niedokładnie podana przez pomyłkę drukarską).

Wzmiankę tę wyjętą z pism zagranicznych i przypisującą odkrycie tej choroby drowi Albertowi, jeden ze specjalistów wyjaśnia i prostuje w liście do nas pisany.

*Acitinomycosis* zowie się po polsku „*Promiennica*”, jest bowiem rodzajem pasożytności czyli grzybka rosnącego promieniowato.

Nie jest to choroba nowo odkryta i nie dr. Albertowi należy się zasługa jej zdefiniowania, gdyż opisał ją pierwszy James Israël w artykule „*Neue Beobachtungen auf dem Gebiete der Mykosen des Menschen*” w *Virchow's Archiv* (tom 74 ty str. 46 z roku 1878-go).

Pisano o tej chorobie całe tomy, a na 25-letni jubileusz R. Virchowa, Ponick napisał szczegółową jej monografię p. n. „*Die Acitinomykose des Menschen eine neue Infections-Krankheit*” (1882).

„*Promiennica*” zalicza się do chorób zaraźliwych tak u ludzi jak i u zwierząt, jest jednak chorobą rzadko się trafiającą.

W Warszawie były dwa wypadki, opisane w *Gazecie lekarskiej* w r. z., być może, iż na prowincji bywają wypadki zarażania się ludzi mięsem wołowym przy słabej kontroli nad jatkami, lecz w skutek trudności postawienia pewnej diagnozy, poczytywane są za inną zbliżoną przypadłość.

— Na kuracje.

Szczodrym ofiarom naszych czytelników zawdzięcza ocalenie od niechybnej śmierci jeden ze studentów uniwersytetu, który przez kilka lat, dzięki tej pomocy jedynie mógł odbywać systematyczną kura-



i w *Journal de St. Pétersbourg* znajdują artykuł, który przełożony z języka dyplomatycznego na zwykłą mowę znaczy „wierzyć”. Nie zaprzeczając istnieniu okólnika i uświęcając w ten sposób wiadomość pochodzącą ze źródeł zagranicznych, organ dyplomatyczny tłumaczy, że chwila przybycia do Konstantynopola deputacji bułgarskiej oraz p. Cankowa wydała się dyplomacji rosyjskiej stosowną do nawiązania rokowań między delegatami Stambuła a p. Cankowem. Przy tych rokowaniach posłowie mocarstw mają atutować w charakterze doradców, a jeżeli w rezultacie wyniknie coś podobnego do programu rosyjskiego, to ze strony rosyjskiej nastąpi zgoda. Oto forma układów mających doprowadzić do zgody Europy z Rosją w kwestji bułgarskiej. „Słowem, powiadają *Petersburskija wiadomości*, rozpoczyna się jakiś turniej między p. Cankowem a przedstawicielami Stambuła, a w tem współzawodnictwie reprezentanci mocarstw mają odegrać rolę sekundantów, dając analogiczne rady, a Rosja rolę sędziego, ale bez gwarancji spełnienia jej wyroku. Mówiąc na serio do jakich rezultatów może doprowadzić podobna rozprawa słowna stron bułgarskich? Różnica w poglądach a nawet coś więcej, bo wzajemna nienawiść Cankowa i Stambuła, są to rzeczy powszechnie wiadome; jeżeli posłowie mocarstw będą dawali analogiczne rady, to opinie bułgarskie będą się równie analogicznie dzieliły na dwa obozy. Któż będzie pośrednikiem pojednawcą? Ks. Montebello czy też p. von Radowitz? Powiadają, że gabinet paryski dał swojemu posłowi instrukcje zupełnie podobne do zapatrywania Niemiec na warunki rozwiązania przelencia. Bardzo dobrze. Dajmy na to, że posłowie francuski i niemiecki jednomyślnie będą wysłańcom Stambuła doradzali porozumienie się z Rosją. Ale w jakiejże to ma być formie, na jakim gruncie, w tem cała kwestja. Po za tem wszystko jest frazesem i tylko frazesem. Organ dyplomatyczny powiada, że za podstawę do porozumienia powinien służyć program Rosji i tak go streszcza: sformowanie rządu legalnego, w którymby wszystkie stronnictwa były w jednej mierze reprezentowane.

## Z ostatniej poczty.

Szefem austriackiego sztabu jeneralnego ma zostać jen. Rheinländer.

Korespondent *petersburski Pol. Corr.* konstatuje, że w tamtejszych sferach politycznych z większym zaniepokojeniem patrzą na stan obecny stosunków pomiędzy Niemcami i Francją, aniżeli na tok sprawy bułgarskiej. Byłoby przeto do życzenia, aby Rosja mogła mieć rozwiązane ręce na wschodzie, w ten bowiem sposób mogłaby snadniej pośredniczyć z dobrym skutkiem pomiędzy Niemcami i Francją. Niebezpieczeństwo tkwi w tem, że we Francji istnieje niezawodnie stronnictwo szowinistów, czekające z utęsknieniem, aby na prowokacje niemieckie odpowiedzieć kontr-prowokacją.

Z Sofji telegrafują pod d. 30-ym z. m.: Wulkowicz doniósł z Konstantynopola, jakoby W. Porta oraz kilka mocarstw oświadczyły, iż ustąpienie rejenji przed ułożeniem planu całej akcji następnej nie jest pożądanem; mocarstwa są bowiem zdania, że rejenja powinna dźwigać odpowiedzialność za spokój i porządek w kraju aż do ukończenia układów.

Do *Politische Correspondenz* piszą z Londynu: Rząd angielski zachowa i nadal przestrzegana dotąd rezerwę w sprawach bułgarskich, ani nie podsycając operu rejenji wobec żądań rosyjskich, ani też nie nakłaniając jej do aktów rezygnacji i abdykacji. Rząd ten przyznaje W. Porcie, jako mocarstwu zwierzchnicznemu, prawo do pośredniczenia w rozwiązaniu kwestji bułgarskiej, rejenji zaś bułgarskiej równe prawo do samodzielnego powzięcia decyzji.

Sir William White doręczył sultanowi w d. 24-ym z. m. swoje listy uwierzytelniające.

W Londynie utrzymują wbrew uspokajającym doniesieniom z Rzymu, że abisyńscy zaatakowali już istotnie fort Makulla pod Massawą i posterunki włoskie cofnęły się.

Grek przybyły z Chartumu do Suakimu zapewnia, że obecny kalif Sudanu, Abdullah, rozporządza armją 300,000 ludzi, nie zamierza wszakże zaatakować Egiptu.

## TELEGRAMY

### „KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

**Wiedeń** 1-go lutego (Tel. pryw. Kurj. W.)—*Fremdenblatt* pisze: Ostatnie narady ministerjalne, które toczyły się do niedzieli pod przewodnictwem cesarza, poświęcone były, jak zapewniają nas ze

strony dobrze powiadomionej, oprócz niektórych pytań należących do sprawy ugodowej, wprowadzeniu w życie i uzbrojeniu uchwalonego w r. z. przez ciała reprezentacyjne pospolitego ruszenia. Wprowadzenie w życie tegoż było, jak wiadomo, zamierzonym w czasie późniejszym i miało odbyć się krokiem powolniejszym. Ogólne położenie polityczne Europy zarysowało się tymczasem w sposób tak groźny, że przeprowadzenie prawa w jaknajkrótszym czasie okazało się niezbędnem. Ztąd wynika konieczność uchwalenia potrzebnych ku temu środków w drodze ustawodawczej w jaknajkrótszym czasie. Dalszym przedmiotem obrad były niezbędne dla skompletowania zbrojności naszej armji wspólnej zamówienia, których nagłość uznana została już podczas konferencyj ministerjalnych w początkach miesiąca odbytych. Chodzi o takie mianowicie przedmioty umundurowania, uzbrojenia i zaprowiantowania, których dostarczenie wymagać musi dłuższego czasu. Ponieważ wobec trwającego ciągle jeszcze, a w ostatnich dniach tem groźniej się kształtującego położenia ogólnego Europy wskutek coraz rozpaczliwszego układu stosunków na Zachodzie, o możliwości zaniechania tych zarządzeń pomyśleć nie można, lecz owszem dalsze wykonanie ich musi być tem sprężyściej przeprowadzonym, okaże się potrzebną większa kwota pieniężna, nad której pokryciem potrzeba jaknajspieszniej pomyśleć. Wskutek tego uważać należy za rzecz prawdopodobną, iż zwołana zostanie w krótkim czasie *ad hoc* sesja delegacyjna, celem ustawodawczego zatwierdzenia wzmiankowanych zarządzeń administracji wojennej, które okzały się nienuiknionemi.

**Wiedeń** 1-go lutego (Tel. pryw. Kurj. W.)—Artykuł berlińskiego *Postu* „Na ostrzu miecza”, żądający ustąpienia jen. Boulanger’a, a w przeciwnym razie zapowiadający nienuikniony wybuch wojny, zaalarmował znowu niemilosiernie giełdę dzisiejszą.

**Wiedeń** 1-go lutego (Tel. pryw. Kurj. W.)—Rząd węgierski przyjmuje znany wniosek Grocholskiego co do nafty w zamian za zgodę na podwyższenie podatku od spirytusu.

**Budapeszt** 1-go lutego (Tel. pryw. Kurj. W.)—Na posiedzeniu wczorajszym sejmu węgierskiego, odpowiadając na interpelację wniesioną przez Iranyi’ego, oznajmił prezes ministrów Tisza, że od czasu ostatnich oświadczeń jego, tudzież hr. Kalnoky’ego, w stosunkach Austro-Węgier do innych mocarstw, a zwłaszcza do Niemiec, nie zaszły żadne zmiany. Rząd spodziewa się i dziś jeszcze, że uda mu się bez nadwężenia interesów pojedynczych ludów monarchji utrzymać pokój. Minister korzysta ze sposobności, aby wyrazić się w poruszonej przez interpelującego kwestji uzbrojeń. Wiadomo, że w Europie—nie wyjmując nawet Belgji i Szwajcarii—nie ma jednego państwa, które pomimo ogólnej dążności do utrzymania pokoju, nie pragnęłoby widzieć się w możności obrony żelazną siłą swych interesów. Nie jest to wcale przygotowanie do wojny, lecz tylko środek ostrożności. Te środki, wyłącznie dyktowane przez przeczność, muszą być i u nas podjęte, a to w części także za upoważnieniem powołanych ku temu astawodawczych czynników. Minister uprasza naprzód już usilnie prasę, aby zarządzeń tych nie przedstawiała jako przygotowań do wojny, lecz jako środek ostrożności, wynikły z przeświadczenia, że gdyby wobec uzbrojeń wszystkich mocarstw, pokój wbrew nadziejom ministra został naruszony, monarchja austro-węgierska, nie mogąc interesów swych bronić w sposób pokojowy, mogła bronić ich także w inny sposób (długie i żywe oklaski).

**Berlin** 1-go lutego (Tel. pryw. Kurj. W.)—Zamiar zwołania delegacji austro-węgierskich na sesję nadzwyczajną wywołał tu żywe komentarze, które wszelako odmawiają temu projektowi charakteru niepokojującego.

**Berlin** 1-go lutego (Tel. pryw. Kurj. W.)—Półurzędownie donoszą: Budujące się pod Corcieux baraki francuskie mają być w dniu 20 ym b. m. obsadzone dwoma pułkami. Za pobudkę do budowa-

nia baraków podają w wojskowych sferach francuskich wilgoć, panującą w koszarach.

**Londyn** 1-go lutego. (Telegr. Agencji półn.)—Towarzysz ministra spraw zagranicznych zaprzeczy w izbie gmin pogłosce, jakoby gabinet londyński przesłał gabinetowi wiedeńskiemu depeszę z przyrzeczeniem pomocy Austrii w razie wojny z Rosją.

**Londyn** 1-go lutego. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Izba lordów odrzuciła na posiedzeniu wczorajszym bez głosowania w drugim czytaniu projekt do ustawy o przyznaniu kobietom prawa wyborczego.

**Londyn** 1-go lutego. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Na wczorajszym posiedzeniu izby gmin, rząd wniósł rozpisanie nowego wyboru w okręgu londyńskim Świętego Jerzego. Wilfryd Lawson (ze stronnictwa Gladstone’a) zaproponował odroczenie izby. Wniosek jego odrzucony został 172 głosami przeciw 93. Wybór zarządzoney. Goeschen występuje jako kandydat.

**Dublin** 1-go lutego. (Tel. pryw. Kurj. W.)—W sobotę i w niedzielę wieczorem zaszły w Belfaście poważne rozruchy. Wielki tłum ludu miotał kamieniami i strzelał z rewolwerów na policję; ta ostatnia odpowiedziała strzałami i aresztowała około 50-ciu osób. Wiele osób jest rannych.

**Petersburg** 1-go lutego. (Tel. Aj. półn.)—*Petersburskija wiadomości* donoszą, że rewizja całej taryfy celnej zamierzona jest w bliskiej przyszłości.

## ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— Panu H. J. K. z Hożej.—Korespondencja z Krakowa, zamieszczona dzisiaj w rubryce „Ze świata”, w końcowym ustępie czyni zadość życzeniu pana.

— Dawnemu prenumeratorem.—Za 150 rs. wątpliwy, żeby można było nabyć dorożkę jednokonną i konia. Zresztą żeby dorożkarz mógł ciągnąć odpowiednie zyski ze swojego procederu, potrzebuje mieć przynajmniej dwa konie na zamianę. Ciągłe zwiększanie się liczby jednokonek dowodzi, że ten sposób zarobkowania opłaca się niezłe, wymaga jednak koniecznie większego kapitału niż posiada ów człowiek, który prosił pana o radę.

## GIEŁDA.

Warszawa dnia 31-go stycznia 1887-go r.

Wiele żywiej niż to przewidzieć było można dążyły dziś kursa walut obcych ku wyższemu. Wiadomości telegraficzne z Wiednia, Pesztu i Paryża były wielce niepokojące, a Berlin dał poznać, że i tamtejsza giełda je odczuwa, gdyż szacowania poranne były niższe i zaledwie 186 m. za 100 rs. na dostawę końcomiesięczną, a nawet niżej obiecywały. Dążność ta zwykła przeważała nawet zwykły wpływ silniejszych zwykle ku końcowi zaofiarowań, tak iż nawet w ciągu trwania giełdy kursa szły w postępie rosnącym.

Za weksle długoterminowe na Berlin 54 żądano—o 25 kop. wyżej niż wczoraj, bez tranzakcyj. Krótkoterminowe 53.92½ — z początku placono 53.70, później 53.75, 53.80 i 53.85 nawet.—Pozostali niezaspokojeni nabywcy po 53.82½.

Na pomniejsze miasta niemieckie żadnych interesów nie robiono.

Na Londyn 10.88 o 3 kop. wyżej żądano.

Na Paryż 43.35 o 15 kop. wyżej — bez ruchu.

Na Wiedeń 86 o 20 kop. wyżej, przy placeniu 85.60, 85.70 aż do 85.90 za 100 florenów w wekslach krótkoterminowych.

Ogół obrótów bardzo mały.

Również i papierami bardzo niewielkich dokonano interesów.

Listów likwidacyjnych większych, kupiono za 10,000 rs. po 94.50 przy żądaniu 94.75. W końcu jeszcze tego papieru po 94.50 poszukiwano. Małe sztuki po 94.25.

Pożyczki wschodnie 99 tylko w żądaniu.

Listy zastawne ziemskie I-ej, II-ej, III-ej i IV-ej 101.15, V-ej 100.25 w żądaniu. Obrótów nie dokonano, placić chciano 101 i 100.

Listy miejskie 100, 99.30 i za III i IV 98.60 — żądano.

Oblig 96.50 i 95.

Listy łódzkie 96.50, 96 i 95.50 — zanotowano w zaofiarowaniu.

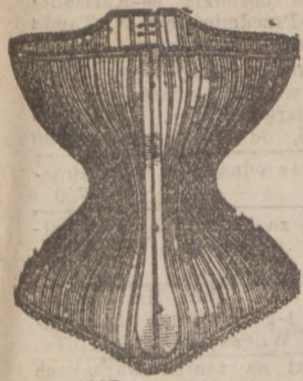
Listy wileńskie po 94.50 są do nabycia.

Akcji nie dotykano.

Godzina 12-ta. Usposobienie mocne. Za weksle krótkoterminowe na Berlin 53.92½ i 53.85 placowano.

J. W.





Specjalna Fabryka Gorsetów

POD FIRMĄ

"MARIE"

ul. Niecała № 1, w pałacu Hr. Krasieńskiego na I piętrze, sprowadziła nowy fason gorsetów dla osób słabych. Nowy Gorset odznacza się dobrym fasonem, oraz wygodą, gdyż boczki i przód jest cały gumowy, nadaje chociaż najgorszej figurze kształt, też i podkłada stan. Poleca również Gorsety w różne paski kolorowe, po cenach bardzo przystępnych, o czem Szan. Panie raczą się przekonać.

Za sumienne wykończenie fabryka ręczy.

UWAGA. Powyższa wymieniona firma, żadnej innej filji nie posiada.

Z szacunkiem "MARIE".

198R

Wielki MEDAL Srebrny.



Warszawa 1885.

KOPALNIA WĘGLA

"JAN"

F. ŁAPIŃSKIEGO

W DĄBROWIE.

Obecnie eksploatuje do 3.000 korcy Węgla dziennie, a przy zbudowaniu Sortowni i Płuczki mechanicznej, zaszczyconą na Wystawie w 1885 r. w Warszawie Wielkim Medalem srebrnym za ulepszenia i urządzenia na kopalni, produkującej Węgle Grube, Kostkowe № 1-szy (grubsze, do kuchni i pieców używane); Kostkowe № 2-gi Orzechowe i Kaszkowate, wszystkie mechanicznie sortowane, za pomocą wody oddzielane na płucze od kamienia, szyfru, piasku i t. p. części niepalnych, a jako niepozostawiające żadnej Szlaki (zuzła) na rusztach, uznane za najlepszy i najtańszy opał do Fabryk, Cegielni i t. p. Zakładów.

Zamówienia na Węgle z Kopalni "Jan", tak do Warszawy, jak do wszystkich Stacyj Dróg Żelaznych po prawej i lewej stronie Wisły położonych, od największej ilości, do pojedynczego Wagonu, a w Warszawie na korce, przy obniżeniu cen, stosownie do ilości zamówionych Węgli, przyjmuje Kantor Główny F. Łapińskiego w Warszawie, ulica Jerozolimska № 63 i Zarząd Kopalni "Jan" w Dąbrowie.

Skład Obuwia Męzkiego i Damskiego J. BANASIKOWSKIEGO,

Z dniem 24 Stycznia r. b. przeniesiony został na ulicę Marszałkowską № 151 nowy. Powiększając swój Zakład, i nadal starać się będą zasłużyć na łaskawe uznanie licznych swoich klientów.

Nauka i wychowanie.

Francuzka posiadająca język niemiecki, poszukuje demi-place za stół i mieszkanie. Wiadomość: Zaleska, Niecała 4. 1682

Domino geograficzne po kop. 30 do nabycia, w nowo-otworzonym sklepie A. J. Wisniakowskiego, Trębacka, róg Nowo-Senatorskiej № 2. 18

Nauka rękodziel dla kobiet J. Swinarskiej Marszałkowska 123. Zaczynają się kursa kroju sukien, strojów, krawatów, koronek (guipure), dzetów, malowania. 1361

Lekcje buchhalterji udziela z upoważnienia Rządu Jan Danilewicz, autor, ulica Chmielna № 35. 1572

Francuzka młoda znająca język polski lub niemiecki, izraelitka, znajdzie korzystne miejsce. Oferty składać w kiosku na Krakowskim-Przedmieściu obok Roezlera.

Rodowitej francuzce ofiaruje się za lekcje Płokój z usług, samowarem. Żurawia 19, mieszkania 4, w rannych godzinach. 1542

Lekcje muzyki u siebie i na mieście udziela nauczycielka z dyplomem Instytutu Muzycznego, Bracka № 9-ty, miesz. 2-gi.—Józefa Płaskowska. 1681

Prof. de Préchamps, Długa 25. Osoba z doskonałym francuzkim i wyższą muzyką, żąda demi-place (bez spania). 1687

Francuzki z muzyką i niemki są do umieszczenia zaraz. Biuro nauczycielskie Jasińskiej, Berga 6. 260

Student uniwersytetu za francuzki może wykładać rosyjski lub fizykę. Zielna № 11, mieszkania 21. 265

Potrzebna jest francuzka młoda do konwersacji z panią za obiady. Ogrodowa № 8, m. 5. 1744

Nauczycielka z patentem, konwersacją, muzyką, poszukuje lekcji w rannych godzinach. Nowy-Świat 23/21, miesz. 5. 1795

Student uniwersytetu udziela lekcji specjalnie języka rosyjskiego. Przeważnie osobom dorosłym. Świętokrzyska № 48, mieszkania 4.—J. G. 1749

Posady i prace.

Poszukuje się technika znającego dokładnie rosyjski język i pięknie piszącego.—Zgłaszać się na stację pomp, ulica Czerniakowska. 1708

Potrzebny jest chłopiec do handlu, od 12 do 15 lat, umiejący czytać i pisać po rusku i po polsku. Pierwszeństwo z prowincji. Wiadomość: Żelazna № 15—45, w sklepie.

Panny kompletnie zdadne do staników i okryć, za dobrem wynagrodzeniem potrzebne do magazynu, Bracka 10. 1616

Ludzie zdolni i fachowi do prasowania kapeluszy słomkowych, mogą znaleźć stałe zatrudnienie w fabryce. Dzielna 15.

Zdolny inteligentny agent, znający gruntownie język niemiecki i korespondencję, poszukuje zatrudnienia. Łaskawe oferty uprasza się składać w biurze pp. Rajchman i Frenkler, Senatorska 26, pod lit. „S. K.”

Młodzieniec życzący wstąpić do apteki może znaleźć pomieszczenie w jednej z aptek warszawskich. Wiadomość Mazowiecka № 20, mieszkania 1, od 10 do 3-iej po południu. 1691

Panna służąca z doskonałą krawiecczyną poszukuje zatrudnienia. № 21 Bielańska w chambres-garnies p. Natalii Cieślińskiej. 1359

Potrzebne maszynistki, dziurkarki, uczennice. Skład węgla. Nowogrodzka 12, mieszkania 2. 222

Biuro rekomendacji nauczycielskiej Lewińskiego Zielna № 42, róg Próżnej, z osobnym oddziałem stróżek wszelkiego rodzaju osób poszukujących pracy, poleca swoje usługi. 1620

Rządca gospodarczy w sile wieku, kilkolatnie dobre świadectwa od osób wiarygodnych, poszukuje pracy zaraz. Wiadomość: Grzybowska № 39, mieszkania 10. 1581

Młoda osoba dobrze wychowana, gimnazjalistka, poszukuje miejsca do towarzysstwa starszej osoby lub kasjerki, może również przygotować panią do klasy czwartej. Wiadomość: ulica Wspólna № 30, mieszkania 12. 253

APTEKA

w mieście powiatowym, blisko Warszawy, stacja Dr. Ż. Terespolskiej, jest do wydzierżawienia od 1-go Lipca 1887.—Bliższa wiadomość: Wojewódzki, Chmielna № 5, miesz. 21, od godz. 3—5 po południu. 204

Zarząd Drogi Żelaznej Nadwisląskiej, na skutek podania p. Izr. K. Poznańskiego w Warszawie, przy ulicy Gęsiej pod № 2 zamieszkałego, o wypłatę zaliczenia w kwocie rs. 140 kop. 19, przekazanego do ściągnięcia od odbierającego towar Warszawa Nasielsk № 52362, na które wystawiony w dniu 20-ym Grudnia r. z. przez stację Warszawa, dowód zaliczeniowy № 65280 zaginął, wzywa posiadacza w mowie będącego bowodu zaliczeniowego, aby z takowym w przeciagu trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do Zarządu i posiadanie dowodu usprawiedliwił, po upływie bowiem czasu dowód uznany zostanie za nieważny a należność z niego przypadająca p. Poznańskiemu wypłacona zostanie. 203

Jedna z pierwszorzędnych PRACOWNI Sukien i Okryć Damskich z wyrobioną klientelą, jest do odstąpienia z całym urządzeniem. Oferty pod lit. A. D., przyjmuje Biuro Ogłoszeń, Senatorska 25. 203R

W dniu wczorajszym t. j. dnia 18/30 Stycznia, o godzinie 10-tej wieczorem, do restauracji mojej zgłosił się do mnie jakiś nieznaną czlowiek, z listem w którym znajdowało się li tylko rs. dwa gotówką bez żadnego listu, żądając pokwitowania na zapytanie moje, ów postaniec nadmienil, że oddał mu niejaki Goldsztejn właściciel restauracji przy ulicy róg Muranowa i Nalewek. Wskutek czego w pierwszej chwili dałem onemuż z odbioru pokwitowanie, w obecnej chwili podejrzewając wyłudzenie podpisu mego dla podrobienia jakichbądź kolwiek dokumentów pieniężnych, ostrzegam dla tego, że tak weksli lub rewersów ja nigdy nie wystawiałem, akceptowałem ich nie będę i uważam za sfałszowane, czy to z datą poprzednią lub teraźniejszą, a zarazem ostrzegam aby takich dowodów bez mojej wiedzy nie przyjmować, o czem w podobnym razie mnie zawiadomić dla pościągnięcia winnego do odpowiedzialności sądowej.

202 Adam Junkierowski.

Po Rs. 50, 60 i 70, piękne serwisy stołowe

na 12 osób, z najlepszej porcelany, z prześlicznymi deszeniami lub z monogramami, składające się z następujących przedmiotów 36 talerzy płaskich, 12 głębokich, 12 deserowych, 12 komputowych, 12 par filiżanek, 1 Waza duża lub 2 małe, 4 półmiski owalne, 2 okrągłe, 1 do śledzi, 4 Salaterki, 2 Sosierki, 1 Kabaret do konfitur, 2 Musztardniczki, 2 Solniczki, 1 Maselniczka lub imbryk do kawy — Razem Sztuk 105.—Po rs. 16 Serwisy do kawy porcelanowe, pięknie malowane składające się z 30 przedmiotów, a mianowicie: 12 par filiżanek, 12 talerzyków deserowych, 1 imbryk, 1 Maselniczka, 1 koszyk do ciast, 1 cukierniczka, 2 nalewki do śmietanki, Serwisy do herbaty porcelanowe, zawierające 16 przedmiotów od rs. 8.—Garnitury do mycia białe od rs. 3, kolorowane od rs. 4, oraz wszelką porcelanę malowaną sprzedają po cenach najniższych

Zakład malowania na porcelanie Ryszarda Fijałkowskiego, Krakowskie-Przedmieście № 2, wprost Kopernika w lokalu prywatnym. 199R

Magazyn Bławatny W. Kleczyńskiego,

Krakowskie-Przedmieście Nr 64, Resursa Obywatelska,

poleca wielki wybór towarów białych po cenach niskich, a mianowicie:

Sztuka Płótna Jarosławskiego, (rok 33), od rs. 7 do rs. 50.

Sztuka Półpłótna, (rok 68), od rs. 6 do rs. 9.

Sztuka Perkalu, (rok 68), od rs. 6 do rs. 9.

Sztuka Madapolamu, (rok 31), od rs. 4.50 do rs. 18.

Sztuka płótna krajowego, (rok 30), rs. 3 kop. 60 i rs. 4.

Sztuka Półpłótna prześcieradłowego, (12 prześcieradeł), rs. 10 kop. 50.

Tuzin Ręczników czysto llnianych, od rs. 4 kop. 75 do rs. 10.

Tuzin Chustek białych do nosa, od kop. 80

Magazyn w Niedziele i Święta od godziny 1-iej do 4-iej otwarty. 35r

Ostrygi Czarnomorskie

codziennie świeże, 151

poleca handel Win W. Czerski i S-ka, Nowy-Świat № 58, róg Ordynackiej.

Potrzebna jest osoba w średnim wieku, ze znajomością języka rosyjskiego i polskiego jako kasjerka. Oferty składać w kant. Kurjera pod lit. A. K. 1746

Polnik praktyczny poszukuje posady. Łaskawe oferty upraszam składać w kantorze Kurjera Warsz. pod lit. J. S. 1772

Potrzebny praktyczny technik szkoły politechnicznej Wiednia, do Rosji, pensja rs. 1.200 rocznie, świadectwo z ukończenia szkół w kopii wyraźnie i oferty proszę złożyć w kantorze pod lit. E. B. 1.200. 1771

Wykwalifikowany kalfgraf podejmuje się przepisywania wszelkiego rodzaju papierów za cenę umiarkowaną. — Ulica Miła № 13, mieszkania 11. 1747

Zdolny kopista fotograficzny poszukuje zajęcia w Warszawie na prowincji lub w Cesarstwie. Łaskawe oferty proszę składać w kant. tegoż Kurjera pod lit. A. B. 1770

Młoda osoba, która ukończyła pensję za granicą z medalem, poszukuje miejsca lektorki lub do towarzystwa. Oferty proszę adresować pod lit. K. M. B. poste-restante. Warszawa. 1727

Pomocnik notariusza, uzdolniony referent i pisarz czytelnie szybko piszący, potrzebni na prowincję. Oferty w kantorze Kurjera pod literami P. P. 1729

Uczeń, który ukończył 4 klasy gimnazjalne, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia w handlu lub kantorze. Łaskawe oferty proszę składać w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. H. W. 1745

Żona b. urzędniczki, przybyła z prowincji, wskutek nieszczęśliwych okoliczności, pragnie umieszczyć się do dozoru nad dziećmi lub za mamkę, bo ma świeży i zdrowy pokarm. Chłodna 46, mieszkania 10. 1758

Młoda, inteligentna osoba, która może złożyć rs. 1000 i więcej kaucji, a na żądanie poręczenie osób poważnych, życzy objąć posadę kasjerki w bogatym przemysłowym lub handlowym interesie. Oferty proszę składać w kantorze niniejszego pisma pod literami F. G. 1769

